

Rondzendbrief 5

Januari 2009

De eerste nieuwsbrief van dit jaar met een terugblik op de laatste twee maanden van vorig jaar.

Laat mijn leven een loflied zijn voor de HEERE, de nederigen zullen het met vreugde horen.

Roem met mij de grootheid van de HEERE, sluit u aan om Zijn naam te verheffen... psalm 34 : 3-4

Novembergroep

Halverwege november is er een groep uit Nederland geweest. De vader en het broertje (Willem) van Daan waren onderdeel van deze groep. Onze ICA teamlid Irenke was de officiële verantwoordelijke voor de groep, maar wij waren uiteraard ook veel aanwezig. Zover wij het kunnen inschatten heeft de groep een geweldige tijd gehad en wij hebben ook genoten. Er waren activiteiten voorbereid voor de kinderprogramma's. Een van de onderdelen was kleding uitdelen. Om alles georganiseerd te laten verlopen hadden we het voor de kinderen geheim gehouden. Het is altijd weer een kunst om alles in

rust te laten verlopen. Maar het geeft voldoening om de gezichten van de kinderen te zien als ze naar buiten komen met een grote tas vol met kleding. Naast kleding en activiteiten voor de kinderen hebben de vrouwen een lokaal van nieuwe gordijnen voorzien. De mannen hebben wat klusjes gedaan in het programmahuis en in het appartement waar short-term vrijwilligers wonen. Bijzonder was het opknappen van enkele zigeuner 'huisjes'. Eén 'huisje' is voorzien van isolatiemateriaal. Bij een ander 'huisje' op de zigeunerheuvel Valea Rece was enkele weken eerder brand geweest. Hierdoor was een gedeelte van het dak ingestort. De groep heeft het 'huisje' van een nieuw dak voorzien. Een uitgebreid verslag van de reis met een korte film vind u op www.stichtingcominghome.nl/reizen.

Week van Gebed

In onze vorige nieuwsbrief vertelden we over geestelijke strijd. De tweede week van december waren er geen programma's en hebben we met het hele team een week van gebed gehouden. Op dinsdag lagen door het programmahuis a4'tjes met gebedspunten. Alle onderdelen van het werk stonden daarop (programma's, projecten, huiskerken, bestuur in Nederland en Zwitserland, sponsoring etc.). In groepjes van drie zijn we alle punten afgegaan. Eerst dachten we dat we een hele

" Gebedspunten "

- Dat we dit komende jaar mogen blijven vertrouwen op God, dat Hij ons de weg laat zien die we mogen gaan en het werk van onze handen zegent.
- Voor het bestuur van Coming Home! en ICA (Zwitserland), zonder hen kan het project hier niet bestaan. Hun steun en inzet is onmisbaar.
- Dat de Nederlandse groep die in februari hierheen komt een veilige reis heeft en iets kan betekenen voor de kinderen en hun ouders.
- **Dank** voor het jaar dat voorbij is. Er is veel gebeurd maar Hij was erbij, God zorgt voor iedereen die op Hem vertrouwd.

dag bidden niet zouden volhouden, maar achteraf hadden we nog tijd te kort!. Op woensdag en donderdag hebben we in de ochtenden voor de verschillende wijken gebeden, 's middags mochten we zelf invullen. Op donderdag hebben we ook gevast. Vrijdag was bestemd voor dankzegging en aanbidding.

Jongensprogramma (Daan)

Eind november ben ik Andreas (ICA Zwitserland) gaan helpen met het jongensprogramma. De leeftijd van de jongens is vanaf ongeveer 13 jaar en ouder. Omdat ik er bij kwam wilde Andreas gelijk wat dingen veranderen. Zo zijn we nu begonnen met de jongens Engels aan te leren. Na een gesprek met de leraren van de jongens begrepen we dat we heb beste bij het begin konden beginnen. We beginnen iedere les met getallen. Daarnaast hebben Andreas en ik lessen gemaakt aan de hand van het alfabet. Iedere les bevat acht oefeningen, hieronder een voorbeeld:

5) _____ In the city you can travel with the bus.

Met de jongens oefenen we eerst de uitspraak, daarna vertalen we de zin en moeten ze de Roemeense vertaling op de lijn invullen. We proberen veel woorden meerdere keren te laten terugkomen, (bijv. you can) want door het herhalen blijft het beter hangen. Aan het einde van de les zoeken we een liedje in het Engels. Dit kan een liedje van de radio zijn maar ook een bekend praise liedje. Eerst vertaald Andreas het liedje en daarna praten we over de betekenis en proberen we de boodschap mee te geven. Aan het einde van de middag doen we nog een spelletje zoals, memory of tafeltennis

Kinderprogramma (Debora)

Nadat de novembergroep vertrokken was werd het steeds drukker in het programma. Om twee redenen. Als eerste worden de kinderen nu thuis gebracht met de auto. Er waren kinderen die niet naar het

kinderprogramma kwamen, omdat ze bang zijn als ze in het donker naar huis moeten lopen. Hoewel de kinderen nu worden thuisgebracht met de auto, ging het niet gelijk zonder (aanpassing)problemen. Wie met de auto mee wil, moet zijn of haar gordel om doen en daar was niet iedereen even blij mee. We hadden van te voren afgesproken dat wie niet luistert en toch zijn gordel af doet, verder naar huis moet lopen. Dit hebben we helaas ook in de praktijk moeten brengen. Er zijn een aantal kinderen in de eerste paar weken de bus uit gezet. Alle kinderen hebben er inmiddels wel van geleerd en zijn er nu aan gewend. Ik hoef nu niet meer zo vaak te zeggen: 'Centură!' (Gordel!).

De tweede reden dat het drukker werd in het programma is: Kerst! De kinderen weten inmiddels dat ze met kerst cadeautjes krijgen. Maar ja, wanneer? Dat hebben we goed geheim gehouden voor de kinderen. Daardoor was de verassing extra groot. Maar voordat we aan uitdelen konden beginnen, moesten er eerst inkopen gedaan worden. Daan en ik hebben Rozi geholpen met deze inkopen. Eerst zijn we naar een bevriende Nederlandse Organisatie in Reghin gereden, zij hadden wat geld over wat wij

mochten besteden om kerstpakketten te maken voor de kinderen. Met dit geld op zak zijn we bij de Auchan beland om daar onze bestellingen door te geven. En hoewel je in Roemenië altijd maar moet afwachten of alles komt zoals je hebt besteld, is het toch goed gekomen. De bus was helemaal afgeladen met alle cadeautjes voor de kinderen. We hadden voor ongeveer 200 kinderen (voor Ady, Baneasa en de kinderen in Sangeorgiu de Mures) besteld. Een week voor kerst hebben we het feest gevierd met alle groepen bij elkaar. We hebben met elkaar gezongen, gegeten, een film gekeken en aan het einde kregen de kinderen in hun eigen groep een pakket.

Tijdens één van de kinderprogramma's zijn we met onze groep naar Baneasa vertrokken om daar te gaan opruimen. We hebben eerst met de kinderen gesproken over wat het betekent om zorg te dragen voor je omgeving. God heeft deze wereld gemaakt en wij moeten daar voor zorgen. Het getuigt niet van veel respect als we alles maar om ons heen laten slijteren. De kinderen waren razend enthousiast om te gaan opruimen. En aan het einde van het programma, zag het er zeker opgeruimd uit. Het heeft zelfs nog wat voor commotie en discussie gezorgd binnen de gemeenschap in Baneasa. De een vond het doelloos wat we aan het doen waren, de ander vond het goed. De mensen spraken de dagen daarna nog steeds over het opruimen. Helaas bleef het bij woorden en geen daden. Misschien wel een druppel op een gloeiende plaat, maar de mensen zijn er in ieder geval over na gaan denken.

Kinderkoor (Debora)

Voor het kinderkoor was december zeker een drukke maand. Na een aantal maanden van hard oefenen en repeteren, was het tijd om de liederen ten gehore te laten brengen. Zo zijn we met de kinderen naar de school in Sangeorgiu de Mures geweest, om daar voor de kinderen te zingen. We zijn in het gemeentehuis geweest, in het kindertehuis waar Rozi heeft gewoond, in een ziekenhuis en bij verschillende mensen die iets betekenen voor ICA. Het meest bijzondere was toen we met de kinderen naar een bejaardentehuis gingen om daar voor hen te zingen. De situatie die we daar aantroffen raakten de kinderen zichtbaar. Er waren een aantal kinderen die moesten huilen om de eenzaamheid die ze bij verschillende mensen zagen. Een van de meisjes zag een familielid van haar en werd daar zo door geraakt dat de andere kinderen haar direct probeerde te

troosten. Ze verblijden de mensen met hun liederen en de flesjes drinken die ze aan hen uitdeelden. Ik heb bewondering gekregen voor de mensen die daar werkten. In de zorg in Nederland is het redelijk normaal om diensten van gemiddeld 8 uur te maken en om middelen te hebben zoals bijv. een tillift en hoog-laag bedden. Dit hadden ze in dit bejaardenhuis niet. De verpleegsters maken dagen van 20 uur achter elkaar zonder hulpmiddelen. Veel mensen lagen op bed, een aantal kregen wel eens bezoek, maar veel ook niet. Zo was er een vrouw die mij mee trok naar haar bed. Daar stond een foto van haar dochter. Deze had haar al in tijden niet meer opgezocht. Ze was hier zo intens verdrietig over. Ze wilde dat ik haar dochter ertoe gingen zetten om haar weer te gaan bezoeken. Daar sta je dan. Het enige wat je kunt betekenen is een arm om haar heen en bidden. En dat was voor de kinderen een middel om iets te kunnen betekenen voor deze mensen, bidden. Als ze zagen dat er voor iemand nog niet gebeden was, gingen ze ernaartoe om te bidden. Iets wat ze hebben geleerd in het programma, komt hier in praktijk.

Een ander voorbeeld is van een man die ernstig ziek thuis woont. De kinderen hebben voor hem gezongen en in een kringgebed heeft ieder afzonderlijk voor hem gebeden. Deze man geloofde niet, maar hij was zichtbaar geraakt door de houding die de kinderen lieten zien. Het is bemoedigend om te zien dat dit twee kanten op werkt. De man wordt geraakt door de getuigenis die de kinderen afgeven. En de kinderen leren hierdoor dat ze zeker van waarde zijn. Door hun geloof en getuigenis in Jezus Christus, kunnen zij een verschil maken in iemands leven. God werkt, je moet het alleen leren zien.

Arien en Jeroen

Met kerst en oud en nieuw hebben we ook nog familie over de vloer gehad. Zaterdag voor kerst zijn Arien en Jeroen aangekomen. Helaas bleek bij aankomst dat de koffer van Jeroen nog in Budapest was. Gelukkig konden we deze een dag later al ophalen bij het vliegveld. Met de twee gasten hebben we een leuke tijd gehad. Ze zijn mee geweest naar verschillende programmaonderdelen zoals de maandelijkse kerkdienst, het jongensprogramma en de optredens van het kinderkoor. Daarnaast was het voor ons ook een beetje vakantie. Omdat de sneeuw maar niet naar Tirgu Mures wilde komen zijn we op tweede kerstdag de sneeuw gaan opzoeken. Op de kamplocatie in Praid lag al gauw een halve meter sneeuw.

Verder is de jaarwisseling in Roemenie niet spectaculair. In Nederland gaat er voor miljoenen de lucht in. Hier organiseert het gemeentebestuur een bescheiden vuurwerkshow om 0.00 uur en daarna is het weer rustig.

Nieuw project: Kamplocatie (Daan)

De stichting heeft een eigen stuk grond in Praid. Op dit moment is het nog een leeg stuk gras. De bedoeling is dat in de toekomst hier goede

kampfaciliteiten worden gerealiseerd, met als belangrijkste punt een kamphuis. Deze wens is er al langer alleen kwam het door verschillende redenen niet echt van de grond. Nu is mij gevraagd om het project over te nemen en met verschillende mensen uit Roemenië, Nederland en Zwitserland de ideeën en wensen vorm te geven. Nu vind ik het leuk om dingen te regelen, dus is dit een mooie uitdaging.

Sponsoring en website bezoek.

Het eerste jaar dat we leven van sponsoring zijn we zonder problemen doorgekomen. Hier zijn we erg dankbaar voor. Het geld is niet de reden dat we hier werken, we worden er niet rijker van. Maar we moeten toch ergens van leven. Het blijft iets ongrijpbaars en 'onzekers'. We zijn dankbaar voor iedere euro die binnenkomt. Het feit dat mensen sponsoren is voor ons een grote bemoediging. Geweldig dat mensen ons in woorden maar ook in daden steunen. Dit geldt ook voor het website bezoek. Dagelijks nemen gemiddeld 50 mensen de moeite om een bezoek te brengen aan de website om te kijken of we nog iets te melden hebben. Ook de online reacties zijn een extra motivatie om de site bij te houden.

Toen we besloten om op deze manier te gaan leven en hier aan het werk te gaan, wisten we dat er veel dingen 'onzeker' zijn. Maar juist deze onzekerheden leert ons niet naar ons zelf te kijken maar omhoog. Dankbaar zijn voor de dingen die je krijgt.

Tot slot

Over enkele weken verwachten we weer een Nederlandse Coming Home! groep. Dit keer zijn wij wel namens het ICA team verantwoordelijk. Naast het kamplocatie project worden er meer nieuwe projecten voorbereid. Wellicht de volgende keer meer hier over. Hartelijk bedankt voor het lezen van deze brief. Wij wensen u dit komende jaar veel geloof, hoop en liefde. God is met ons...

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

IJssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

**Uw eenmalige / maandelijkse giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**